

بالڪ ڪتاب مالها
ڏاڪو: پهريون

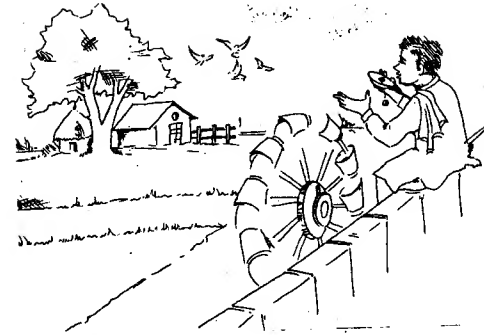
چڪر ۽ چٽو

Phoenix Books

C-73, GMB Colony, Qasimabad,
Hyderabad, Sindh, Pakistan
Ph.00-92-22-2655021,
E-mail: trdsindh@yahoo.com

چکر ۽ چٽو

فینیکس بکس، حیدرآباد

پڙهڻ

سنڌي ٻوليءَ ۾ ڪيترائي ٻاراڻا ڪتاب شايع ٿي رهيا آهن. پر پوءِ به هڪ اهڙي ڪتابي سلسلي جي اشد ضرورت هئي، جيڪو ٻارڙن جي ذهنن جي منظر ۽ با ترتيب آبياري ڪري سگهي.

فينيڪس بڪس ٽيم وٽ ڪافي عرصي کان هڪ اهڙي ڪتابي سلسلي شروع ڪرڻ جي رٿا هئي، جنهن تحت ٻارڙن جي نه رڳو تعليم ۽ تربيت ڪري سگهجي، پر کين مستقبل جي للڪارن لاءِ به تيار ڪجي.

ڄاڻايل ٻاراڻي ڪتابي رٿا کي هڪ مقصد هيٺ ٽن ڏاڪن ۾ ورهايو ويو آهي. پهرئين ڏاڪي ۾ نئين کان پنجن درجو پڙهڻ ڏاڪي ۾ ٻهين کان اٺين درجو ۽ ٽئين ڏاڪي ۾ نائين کان ڏهون درجو شامل آهن. هن پهرين ڏاڪي ”چڪر ۽ چٽو“ پيش ڪري رهيا آهيون.

هن ڪهاڻيءَ بابت سنڌي ادبي بورڊ پاران ڇپايل لوڪ ادب سيريز ۾ ڄاڻايل آهي ته آڪائيءَ جون چار روايتون اتر (تعلقي وارو) مان غلام رسول جتوئي، (تعلقي خيرپور ناٿن شاھ) مان احمد خان ”آصف“ ۽ وچولي (تعلقي حيدرآباد) مان محمد بچل ۽ (تعلقي تنڊي الهيار) مان ولي محمد طاهر زادي کان مليون آهن. هيءَ ڪهاڻيءَ هن وقت به سنڌ ۾ مقبول آهي.

مٿي ذڪر ڪيل رٿا تحت تنهن ڏاڪن هيٺ نَو موضوع متعارف ڪيا ويندا جيئن: فطرت، فطري لقاء، سنڌ شناسي، آڪائيون، ماحوليات، صحت ۽ صفائي، رياضي، فلسفو، اڳواڻ ۽ شاعري وغيره.

هن رٿا هيٺ ٻاراڻي ادب جا شاهڪار ڪتاب ترجمو ڪري ٻارن لاءِ شايع ڪيا ويندا ته جيئن هو شعوري طرح دنيا جي ٻارن سان ڪلهوڪلهي ۾ ملائي سگهن. ان کانسواءِ سنڌ جون ٻاراڻيون لوڪ ڪهاڻيون پڻ شايع ڪيون وينديون ته جيئن ٻار پنهنجي ثقافت، علم ۽ ادب کان به واقف ٿي سگهن.

روزينا چوڻيجو

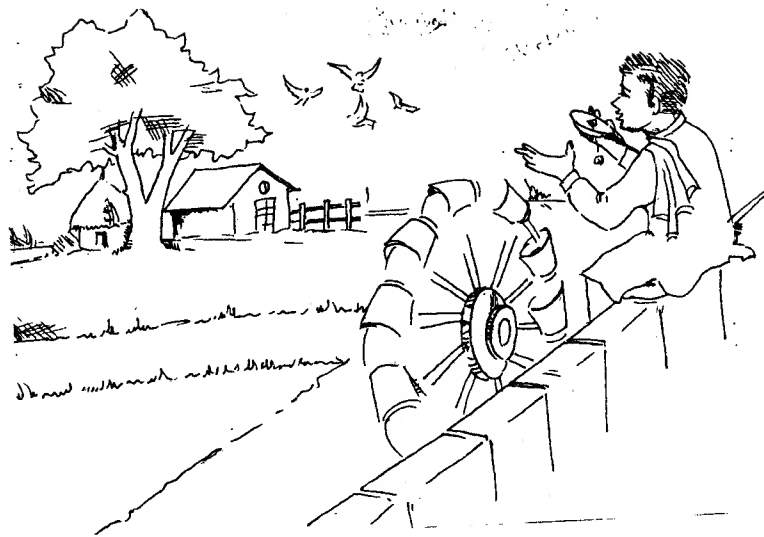
فينيڪس بڪس

ڪتاب جو نالو	:	چڪر ۽ چٽو
موضوع	:	ٻاراڻو ادب
ڪمپوزنگ ۽ لي آؤٽ	:	فينيڪس بڪس ٽيم
سرورق ۽ خاڪا	:	شهيدو ڏونگراني
ڇاپيندڙ	:	فينيڪس بڪس، حيدرآباد [2011ع]
ڳاڻيٽو	:	1000
قيمت	:	30 روپيا

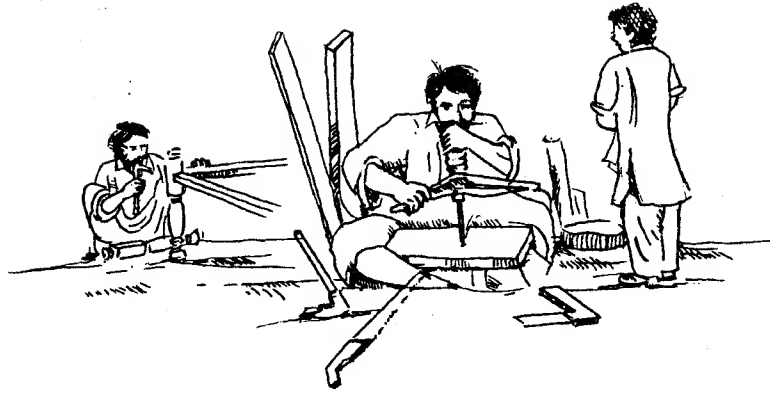

All rights reserved

Title	:	Chakar Aen Chanoo
Illustrations by	:	Shahdev Dongrani
Composing & layout	:	Phoenix Books Team
Published by	:	Phoenix Books, Hyderabad. (2011)
Copies	:	1000
Price	:	Rs. 30

هڪڙي چوڪري پٽ تي چڙهي چٽا پئي کاڌا. ڪائيندي
ڪائيندي هڪڙو چٽو هن جي هٿ مان ڪري وڃي چڪر ۾ پيو
۽ گهٽوئي ڳوليائين پر هٿ نه آيس.

آخر ويو واڍي وٽ ۽ کيس چيائين:

”واڍا ڙي واڍا! چڪر کي اُٿي ڏار

چڪر منهنجو ڇٽو لڪايو آهي.“

واڍي چيو ته منهنجو ڪهڙو ڪم جو آءٌ هلي چڪر کي ڌاريان

جنهن تي چوڪرو ڪاوڙجي بادشاهه وٽ ويو.

۽ بادشاهه کي چيائين:

”بادشاهه ٿي بادشاهه! تو وادي کي لڏاءِ،

وايو چڪر ڌاري،

چڪر منهنجو چٽو لکايو.“

بادشاهه چيو چوڪرا! منهنجو ڪهڙو ڪم جو وادي کي

لڏايان، جنهن تي چوڪرو رائيءَ وٽ ويو.

۽ راڻيءَ کي چيائين:

”راڻي ٿي راڻي!

تون بادشاهه سان رُس،

بادشاهه وادي کي لڏائي،

وايو چڪر کي ڌاري،

چڪر منهنجو چٽو لڪايو.“

راڻيءَ چيو ته منهنجو ڪهڙو ڪم تڏهن ڇوڪرو ڪئي وٽ

وڃي پهتو.

۽ ڪٿي ڪي چيائين:

”گُوٺا ڙي گُوٺا! توڻ رائيءَ جو هارُ چُنُ،

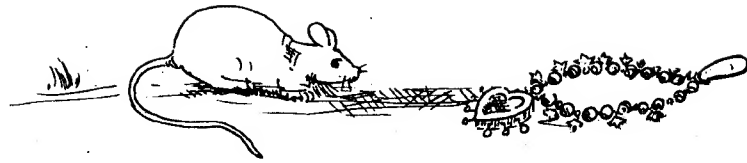
راڻي بادشاهه سان رُسي،

بادشاهه وادي ڪي لڏائي،

واڍو چڪر ڪي ڌاري،

چڪر منهنجو چٽو لڪايو.“

تڏهن ڪٿي چيو ته رائيءَ منهنجو ڪهڙو ڏوهه ڪيو آهي.

چوڪرو اُتان به نا اُميد ٿي ويو ٻليءَ وٽ ۽ ان کي چيائين:

”ٻلي ٿي ٻلي! تون ڪٿي کي مار

ڪٿورائيءَ جو هارُ چئي،

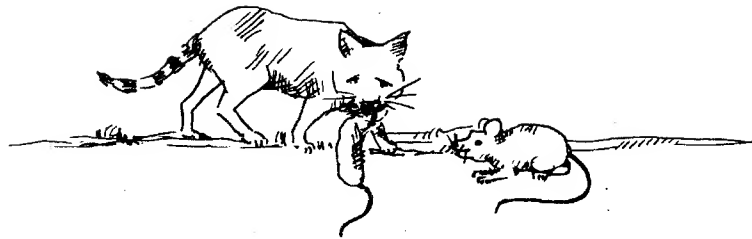
راڻي بادشاهه سان رُسي،

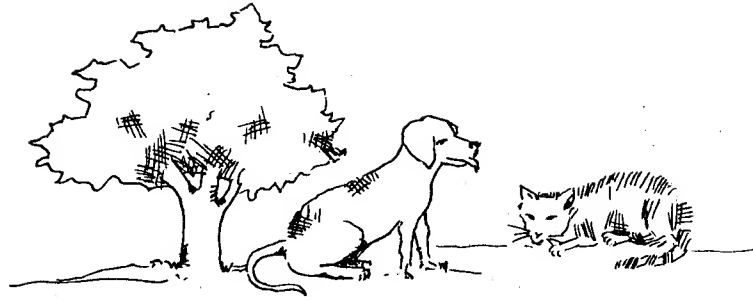
بادشاهه وادي کي لڏائي،

واڍو چڪر کي ڌاري.

چڪر منهنجو چٽو لڪايو.“

ٻليءَ چيس ته چوڪر! منهنجو ڪهڙو ڪم جو وڃي ڪٿي کي
ماريان.

تڏهن هو وري ويو ڪٿي ڏي ۽ ان کي چيائين:

”ڪٿا ڏي ڪٿا! تون ٻليءَ کي مار

ٻلي ڪٿي کي ماري،

ڪٿو راتِيءَ جو هاڙ چني،

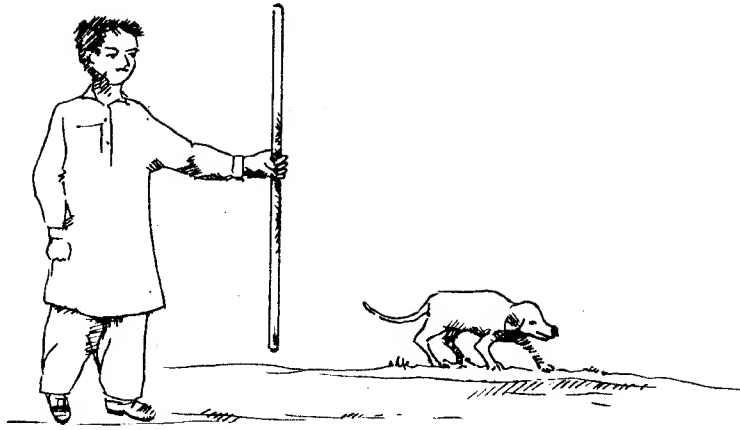
راتِي بادشاهه سان رُسي،

بادشاهه واڍي کي لڏائي،

واڍو چڪر کي ڌاري

چڪر منهنجو چٽو لڪايو.“

ڪٿي چيو ته پڇي پري ٿي، منهنجو ڪهڙو ڪم جو ٻليءَ کي
ماريان.

تڏهن وري ڏنڊي ڏي ويو ۽ ان کي چيائين ته:

”ڏنڊا ٿي ڏنڊا! تون گُتي کي مار

گُتو پليءَ کي ماري

پلي گُتي کي ماري

گُتو راڻيءَ جي هار چئي،

راڻي بادشاهه سان رُسي،

بادشاهه واڍي کي لڏائي،

واڍو چڪر کي ڌاري

چڪر منهنجو چٽو لڪايو.“

ڏنڊي به سموري ڪهاڻي ٻڌي چيس ته منهنجو ڇا وڃي جو

گُتي کي ماريان.

تڏهن چوڪرو ويو باهه ڏي ۽ ان کي چيائين:

”باهه ڙي باهه! تون ڏنڊي کي ساڙ

ڏنڊو ڪٽي کي ماري

ڪٽو پليءَ کي ماري

پلي ڪٽي کي ماري

ڪٽوراڻي جو هاڙ چني

راڻي بادشاهه سان رُسي

بادشاهه واڍي کي لڏائي

واڍو چڪر کي ڌاري

چڪر منهنجو چٽو لڪايو“

باهه طرفان به ڪٽو جواب ملڻ کان پوءِ چوڪرو درياءَ ڏي ويو.

۽ درياءَ کي چيائين:

”درياءَ ٿي درياءَ! تون باهه کي وساءِ.

باهه ڏنڊي کي ساڙي.

ڏنڊو گُٽي کي ماري.

گُٽو ٻليءَ کي ماري.

ٻلي گُٽي کي ماري.

گُٽو راڻي جو هارُ چڻي.

راڻي بادشاهه سان رُسي.

بادشاهه واڍي کي لڏائي.

واڍو چڪر کي ڌاري.

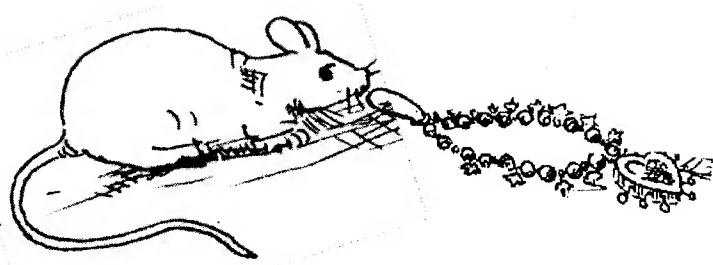
چڪر منهنجو چٽو لڪايو.“

درياءَ چيو ته آءُ باهه کي وسايان ٿو ۽ ائين چئي چوڪري سان

گذجي هليو.

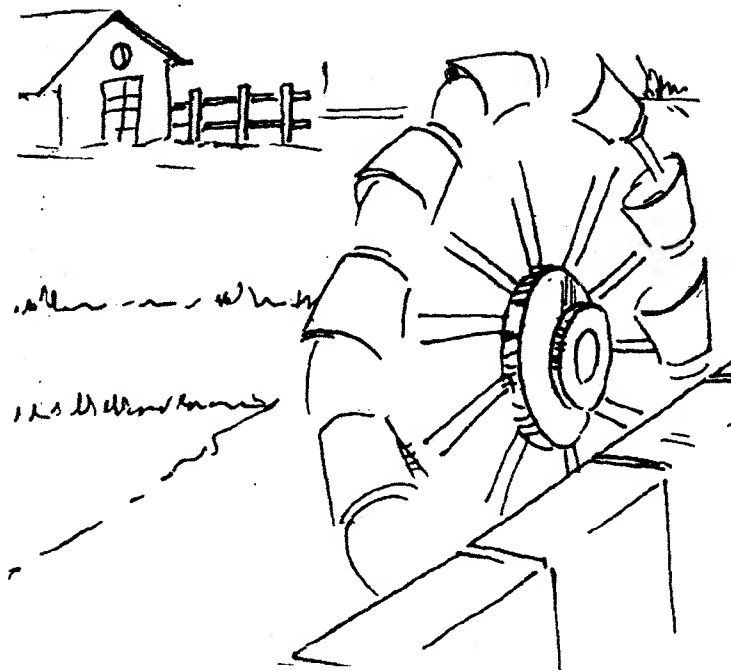

باه چيو ته ”مون ڪي نه وساءِ مان ڏنڊي ڪي ساڙيان ٿي.“
 ڏنڊي چيو ته ”مون ڪي نه ساڙ مان گُٽي ڪي ماريان ٿو.“
 گُٽي وري چيو ته ”مون ڪي نه مار مان ٻليءَ ڪي ماريان ٿو.“
 ٻليءَ چيو ته ”مون ڪي نه مار گُٽي ڪي ماريان ٿي.“

گئي چيو ته ”مون کي نه مار مان راڻيءَ جو هارُ چنان ٿو.“
 راڻي چيو ته ”منهنجو هار نه چڻ، مان بادشاهه سان رُسان ٿي.“
 بادشاهه چيو ته ”مون سان نه رُس، مان واڍي کي لڏايان ٿو.“
 واڍي چيو ته ”مون کي نه لڏاءِ مان چڪر کي ڌاريان ٿو.“

چکر چيو ته ”مون کي نه ڌار مان چٽو ڏيان ٿو.“

چڪر چٽو ڏنو. جنهن کان پوءِ چوڪرو چٽو کائيندو خوش ٿي
هليو ويو.